

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 12 - 18 iulie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

1. Nu te pripi să dai crezare oricărei vorbe și porniri, ci mai înainte de orice, cumpănește și chibzuiește temeinic orice faptă în fața lui Dumnezeu. Căci iată, vai, de cele mai multe ori, atunci când vine vorba de alții, dăm crezare mai curând lucrurilor rele decât celor bune, atâta suntem de șubrezi. Dar cel desăvârșit nu ia drept bună orice vorbă, căci își dă seama care sunt metehnele firii, trăgând omul la rău, mai ales pe alunecăturile limbușiei.

2. Mare înțelepciune e să nu te pripești niciodată și să nu ții cu încăpățănare la părerile tale. Aceași trăsătură te ferește de a te încrede în cuvântul orișicui; și, de asemenea, de a purta vorba de colo-colo, de îndată ce vreun zvon ți-a ajuns la urechi. De aceea, sfătuiește-te, pe cât se poate, cu un om înțelept și conștiincios, căutând mai curând să dobândești învățătura de minte, decât să urmezi orbește năzăririle tale. Viața chibzuită, potrivită voinței lui Dumnezeu, face omul înțelept și încercat în multe. Cu cât va fi mai smerit în fața conștiinței sale și mai supus înaintea lui Dumnezeu, cu atât, în toate privințele, el va fi mai înțelept și se va bucura de mai multă pace.

Imitatieuna lui Cristos - Thomas a Kempis

Rugăciune

O, Dumnezeule, Tu ești întotdeauna prezent lângă mine cu întreaga Ta iubire, cu toată simțirea și toată puterea Ta dumnezeiască, dar pe care eu nu pot să o văd! Eu, care mă tem să rămân singur, nu sunt niciodată singur. Atotputernicia și iubirea Ta, o, Dumnezeul meu, se îngrijesc de mine, cu toată delicatetea păzindu-mă de amenințarea răului. Tu, mă iubești cu iubirea care se împarte și se coboară până în adâncul făpturii iubite, pentru a o atrage la Tine și a o păzi de orice rău, revărsând în ea toate bunătățile Tale.

Cât de mare este ignoranța și slăbiciunea omenească de a te îndoi în privința acestei iubiri din cauza grijilor proprii. O Dumnezeule, întărește-mă împotriva slăbiciunilor mele! Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Sergiu Perțe, Ovidiu Burcuș, Andreas Scurt** și **Maria** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Evanghelia ne spune că Isus s-a urcat în barcă, trecând de cealaltă parte... Dacă până la capitolul nouă al Evangheliei după Matei, Isus a fost prezentat ca unul care vindecă bolile trupești, din acest moment evanghelistul ne vestește că Domnul ne cheamă, ne invită să ne urcăm împreună cu El în barcă... să înțelegem că El este Fiul lui Dumnezeu, iar misiunea Sa principală constă în iertarea păcatelor noastre, în vederea mântuirii. Din această cauză, cererii lor de vindecare, Isus îi răspunde cu darul iertării. Darul Mântuitorului este mult mai mare decât așteptările omului, este nelimitat. El dă omului viața de veci, viața fericită care, de multe ori, omul neexperimentându-o pe pământ, nu o înțelege.

Și în zilele noastre, omul preocupat numai de lucrurile trecătoare: sănătate, avere, carieră – pe care le cere cu insistență de la Dumnezeu – nu apreciază cum trebuie bogățiile sufletești, valorile (dreptatea, bunătatea, dragostea față de aproapele, iertarea, buna înțelegere...) măriindu-se pe Dumnezeu pentru că nu-i împlinește cererile mărunte, abandonând rugăciunea și credința mântuitoare.

Fraților! Trebuie să trecem cu Isus de cealaltă parte, să privim viața din perspectiva lui Dumnezeu și a mântuirii, conștienți de faptul că Isus dorește să ne elibereze de cel rău, de păcate, pentru ca să ne mântuiască.

Să nu uităm că Isus face minunea după ce “a văzut credința lor”. Acest lucru ne arată că rugăciunile noastre, bunătatea noastră, grija față de cei bolnavi, sunt esențiale pentru vindecarea și mântuirea celor de lângă noi.

Iertându-i păcatele, Isus dorește să ne amintească faptul că răul cel mai mare se cuibărește și se află chiar în inima omului. Vindecându-i bolile trupești, Mântuitorul ne învață grija pe care trebuie să o avem față de sănătatea trupului nostru și al semenilor.

Iertarea este invizibilă ochilor, dar vindecarea este palpabilă, experimentabilă. Prin urmare, ca să arate veridicitatea cuvintelor Sale, Isus vindecă paralizatul de boala trupului. Observăm că iertarea are o mare putere, deoarece vindecă omul în totalitatea sa: trup și suflet. Evanghelistul notează că minunea principală nu constă în vindecarea paralizicului, ci în puterea iertării păcatelor pe care Dumnezeu a dat-o oamenilor. De fapt, se accentuează acest mare dar pe care Dumnezeu ni l-a făcut. Este un Dumnezeu care nu ține pentru Sine “bunurile”, puterile Sale, ci ni le dăruiește, noi suntem beneficiarii! Apreciem darul iertării lui Dumnezeu pe care ni-l oferă, prin mijlocirea preoților Săi?

Cei patru prieteni îl pun în centrul atenției pe bolnav, nu pe ei înșiși. Iubirea lor față de acel om necăjit constituie începutul vindecării sale. De fapt, Isus intervine datorită credinței lor.

Să-i cerem Domnului să ne dea o inimă bună, atentă la nevoile și la necazurile celor de lângă noi pentru a construi tot mai mult Împărăția păcii, a fraternității și a iertării, în vederea mântuirii noastre și a celor dragi. Amin.